

Uniwersyteckie Liceum Ogólnokształcące im. Pawła Adamowicza w Gdańsku

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W SZKOLE W PRZYPADKU KRZYWDZENIA DZIECKA

„Staram się dziecko zrozumieć, nie szkodzić mu, stwarzać mu warunki i bodźce, aby chciało być lepsze. Dobry człowiek to taki, który czuje co drugi czuje!”

- J. Korczak

Podstawa prawna:

- Konwencja o Prawach Dziecka, przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych z dnia 20 listopada 1989r. (Dz. U. 1991 Nr 120 poz. 526 z późn. zm.).
- Ustawa z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. 2015 poz. 1390).
- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. 2016 poz. 1749).
- Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. 2016 poz. 1822).
- Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964r. - Kodeks cywilny (Dz. U. 2017 poz. 459).
- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997r. - Kodeks Karny (Dz. U. 2016, poz. 1137).
- Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. 2016 poz. 922).
- Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. 2017 poz. 682).

Mając na uwadze, że dziecko i adolescent wymagają wyjątkowej opieki, w tym właściwej ochrony przed krzywdzeniem, został stworzony niniejszy dokument.

Celem Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem jest, zapewnienie uczniom Uniwersyteckiego Liceum Ogólnokształcącego im. Pawła Adamowicza w Gdańsku warunków do nauki oraz rozwoju w atmosferze poszanowania, akceptacji i bezpieczeństwa.

Naczelną zasadą działań podejmowanych przez pracowników naszej Szkoły jest kierowanie się interesem ucznia oraz działanie dla jego dobra. Niedopuszczalne jest stosowanie przez pracownika szkoły wobec dziecka jakiegokolwiek przemocy.

§1.

PROBLEM KRZYWDZENIA DZIECKA W RODZINIE ORAZ ZAŁOŻENIA OGÓLNE PROCEDURY NIEBIESKIEJ KARTY

Krzywdzenie dziecka to każde zamierzone lub niezamierzone działanie osoby dorosłej, które ujemnie wpływa na rozwój fizyczny lub psychiczny dziecka (WHO).

Zawsze pierwszym obowiązkiem osoby, która dowiaduje się, że dziecko jest krzywdzone jest zatrzymanie tego, co powoduje doświadczanie przez nie krzywdy. Interwencja prawna w sytuacji krzywdzenia dziecka rozumiana jest jako powiadomienie odpowiednich instytucji: policji, prokuratury, sądu rodzinnego i do spraw nieletnich, MOPS/GOPS/MOPR/GOPR o przestępstwie lub zagrożeniu dobra dziecka, w celu podjęcia przez te instytucje działań w ramach swoich obowiązków służbowych. Działania te zapobiegają krzywdzeniu dziecka, spowodują wyciągnięcie konsekwencji w stosunku do sprawcy i wesprą dziecko/adolescenta i rodzinę w sytuacji kryzysu.

Rolę i zadania nauczycieli oraz szkolnych specjalistów w zakresie udzielania pomocy dziecku określa Ustawa o systemie oświaty, Ustawa Karta Nauczyciela, Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta”, jak też Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach. Odpowiedzialność nauczycieli, wychowawców, innych pracowników dydaktyczno-wychowawczych oraz pracowników niebędących nauczycielami za pomoc dzieciom krzywdzonym wynika również z innych przepisów prawa, m.in. Kodeksu postępowania karnego – art. 304, Kodeksu karnego

– art.162, Ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, art. 12, Kodeksu postępowania cywilnego – art. 572, Konwencji o Prawach Dziecka.

Na mocy Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie procedury „**Niebieskiej Karty**” oraz wzorów formularzy dyrektor, nauczyciel-wychowawca, pedagog, psycholog lub pedagog specjalny jako przedstawiciele oświaty mogą wszcząć procedurę przez wypełnienie formularza „Niebieska Karta – A” i w ciągu 7 dni przekazać go przewodniczącemu zespołu pedagogicznego (dyrektorowi ULO). W przypadku podejrzenia stosowania przemocy w rodzinie wobec dziecka, czynności podejmowane i realizowane w ramach procedury przeprowadzić należy w obecności rodzica, opiekuna prawnego lub faktycznego. Jeżeli osobą, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie wobec dziecka, jest któraś z tych osób, to działania z udziałem dziecka przeprowadza się w obecności osoby mu najbliższej i pełnoletniej. Formularz powinien być wypełniony podczas rozmowy z osobą dotkniętą przemocą w rodzinie. Rozmowa taka może odbyć się w szkole lub w miejscu pobytu tej osoby.

1.1. CEL PROCEDURY

Przeciwdziałanie wszelkim aktom krzywdzenia dzieci.

1.2. ZAKRES PROCEDURY

Dokument reguluje zasady postępowania pracowników Uniwersyteckiego Liceum Ogólnokształcącego im. Pawła Adamowicza w Gdańsku (zwanych dalej pracownikami Szkoły/pracownikami ULO) w przypadku powzięcia informacji o działaniach krzywdzących dziecko.

1.3. DEFINICJA PRZEDMIOTU PROCEDURY

Wstępna identyfikacja i rozpoznanie występowania krzywdzenia dziecka. Sposoby postępowania w przypadku krzywdzenia dziecka w rodzinie, w Szkole.

1.4. ZAKRES OBOWIĄZYWANIA PROCEDURY

Do przestrzegania procedury zobowiązani są wszyscy pracownicy Szkoły.

1.5. WYJAŚNIENIE POJĘĆ

Zgodnie z Ustawą o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie z 10 czerwca 2010 r., przemoc w rodzinie należy rozumieć jako: *„jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste osób wymienionych w pkt.1 (członków*

rodziny; przez określenie członek rodziny należy rozumieć osobę najbliższą w rozumieniu art. 115 § 11 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.), a także inną osobę wspólnie zamieszkującą lub gospodarującą, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą”.

2. RODZAJE PRZEMOCY

2.1. PRZEMOC FIZYCZNA

Jest to wszelkiego rodzaju bezpośrednie działanie z użyciem siły, którego rezultatem jest nieprzypadkowe naruszenie ciągłości tkanek lub uszkodzenie funkcjonalności w obrębie dowolnego narządu.

2.1.1. Objawy przemocy fizycznej:

Siniaki, ślady po uderzeniach w różnych miejscach ciała, rany twarzy i głowy w różnych stanach gojenia się, ślady po oparzeniach, powtarzająca się opuchlizna, a także złamania, zwichnięcia, lęk przed rozebraniem się, lęk przed dotykiem drugiej osoby, strój nieadekwatny do pory roku oraz pogody, nadmierna apatia lub agresja, noszenie ciemnych okularów, także przy braku słońca i inne, niespecyficzne objawy wymagające dokonania rozpoznania przy pomocy wywiadu i obserwacji przez pracowników dydaktyczno-wychowawczych oraz szkolnych specjalistów.

2.2. PRZEMOC PSYCHICZNA

Jest to działanie prowadzące do zniszczenia pozytywnego obrazu własnej osoby np.: wyśmiewanie, poniżanie, upokarzanie, zawstydzenie, narzucanie własnych poglądów, ciągłe krytykowanie, kontrolowanie, ograniczanie kontaktów, stosowanie gróźb, szantażowanie.

2.2.1. Objawy przemocy psychicznej

Zaburzenia mowy (wynikające z napięcia emocjonalnego), psychosomatyczne (ból jelitowo – żołądkowy, ból i zawroty głowy), moczenie nocne, ból mięśni, nadmierna potliwość, zaburzenia snu, brak poczucia pewności siebie, niska samoocena, wycofanie, depresja, fobie, lęki, zachowanie destrukcyjne, kłopoty z kontrolą emocji, poczucie krzywdy i winy, nieufność do innych, problemy w pracy lub szkole, zachowania agresywne w stosunku do innych osób,

tendencja do uzależniania się od ludzi i inne, niespecyficzne objawy wymagające dokonania rozpoznania przy pomocy wywiadu i obserwacji przez pracowników dydaktyczno-wychowawczych oraz szkolnych specjalistów.

2.3. PRZEMOC SEKSUALNA

Dziecko wykorzystane seksualnie można uznać każdą jednostką w wieku bezwzględnej ochrony (wiek ten określony jest przez prawo), jeżeli osoba dojrzała seksualnie, czy to przez świadome działanie czy to przez zaniedbywanie swoich społecznych obowiązków lub obowiązków wynikających ze specyficznej odpowiedzialności za dziecko dopuszcza do zaangażowania dziecka do 15 roku życia w jakąkolwiek aktywność natury seksualnej, której intencją jest zaspokojenie osoby dorosłej. Co więcej, przemocą seksualną jest każde zachowanie niekonsensualne, które obejmuje czynności bezpośrednio seksualne i okołoseksualne (nawet, jeśli dotyczy osób, które ukończyły wiek zgody lub nawet są pełnoletnie). Niemożność wyrażenia zgody wynikać może z przeróżnych czynników, niemniej niemożność wyrażenia zgody należy traktować jako jej brak. Wszelkiego rodzaju dotyk w obrębie miejsc intymnych adolescenta, fotografowanie, nagrywanie, zachęcanie do oglądania materiałów o treści erotycznej, wymienianie komunikatów online i offline o charakterze seksualnym jest nie tylko regulowane przez Kodeks karny oraz Kodeks postępowania cywilnego, ale także niniejszy wewnętrzny dokument Uniwersyteckiego Liceum Ogólnokształcącego.

2.3.1. Objawy przemocy seksualnej:

Somatyczne: infekcje dróg moczowo - płciowych bez podłoża organicznego, urazy zewnętrznych narządów płciowych: zaczerwienienia, otarcia naskórka, bolesność, urazy około odbytu i pochwy, ból przy oddawaniu moczu czy kału (np. krwawe stolce, krwawienie z narządów rodnych w czasie nieprzypadającym na oczekiwaną miesiączkę), upławy, infekcje jamy ustnej, urazy ciała związane ze stosowaną przemocą fizyczną, infekcje przenoszone drogą płciową, niezrozumiałe pojawienie się dolegliwości somatycznych, np. bólów brzucha, głowy, wymiotów, nudności, nietrzymanie kału i moczu, spadek apetytu, trudności związane z siedzeniem lub chodzeniem, przerwanie hymenu, ciąża i inne, niespecyficzne a wymagające dokonania rozpoznania przy pomocy wywiadu przez pracowników dydaktyczno-wychowawczych oraz szkolnych specjalistów.

Poznawcze, emocjonalne, behawioralne:

autoerotyzacja, nietypowe i prowokacyjne zachowania seksualne zarówno w stosunku do dorosłych, jak i rówieśników, zachowania masturbacyjne w miejscu i czasie do tego nieprzeznaczonym, erotyczne rysunki lub zabawy ucznia, zaburzenia snu, lęki nocne, koszmary nocne, zaburzenia przyjmowania pokarmu, izolowanie się, zamykanie się w sobie, lęki, strach, fobie, nerwice, depresje, przygnębienie, smutek, obawa przed przedstawicielami konkretnej płci, zachowania agresywne lub autodestrukcyjne (próby samobójcze, samobójstwa), nadpobudliwość psychoruchowa, poczucie winy, krzywdy,

2.4. ZANIEDBANIE

Jest to niezaspokajanie podstawowych potrzeb emocjonalnych i fizycznych dziecka/adolescenta, odrzucenie emocjonalne, brak zainteresowania jego rozwojem, stanem zdrowia, higieną, właściwym odżywianiem i ubieraniem. Wobec powyższego poprzez zaniedbanie należy rozumieć wszystkie czynności, których celem jest ograniczenie dostępu przez osobę decyzyjną w kontekście ucznia do zasobów, które są niezbędne do bezpiecznego i godnego życia.

2.4.1. Objawy zaniedbania:

Częsta absencja w szkole, wagarowanie, brak przyborów szkolnych, ubiór nieadekwatny do pory roku, niedożywienie, zaniedbanie pod względem higienicznym i zdrowotnym (brudna odzież, skóra, przewlekłe nieleczone choroby, niezażywanie niezbędnych leków, brak szczepień, koniecznych badań, zaburzony rozwój fizyczny), pozostawianie na dworze bez opieki w godzinach późnowieczornych i nocnych, apatia, bierność.

§2.

ZASADY POSTĘPOWANIA SZKOŁY W SYTUACJI KRZYWDZENIA DZIECKA W RODZINIE.

2.1. NAUCZYCIEL

W przypadku uzyskania informacji, że uczeń, który nie ukończył 18 lat, jest ofiarą przemocy w rodzinie każdy nauczyciel zobowiązany jest do sporządzenia notatki służbowej i przekazania uzyskanej informacji wychowawcy klasy lub bezpośrednio do dyrektora Szkoły.

2.2. WYCHOWAWCA

- Wychowawca przeprowadza rozmowę z uczniem: buduje relację opartą na zaufaniu, wyjaśnia, że akty przemocowe i agresywne jakich doświadcza to łamanie prawa i poważna sprawa, która wymaga pomocy innych, zaufanych osób, np. pedagoga, psychologa szkolnego. Informuje również o konieczności kontaktu z rodzicami, gwarantując dziecku bezpieczeństwo. Wychowawca ucznia niekomunikującego się werbalnie zgłasza sprawę do rozpatrzenia przez zespół wychowawczy.
- Następnie wychowawca nawiązuje pilnie kontakt z rodzicami (jednym z rodziców) lub opiekunem prawnym, informuje o stanie dziecka np. konieczności przebadania dziecka przez lekarza oraz o konsekwencjach prawnych stosowania przemocy wobec córki/syna, sporządza notatkę opisującą: wygląd ucznia, dolegliwości stan zdrowia, uzyskane informacje oraz podjęte przez siebie działania. Załącza do dokumentacji wszystko, co udało się zebrać bądź sporządzić na potrzeby konkretnej interwencji.
- Wychowawca zobowiązany jest do dostarczenia szkolnym specjalistom kserokopii (format papierowy) wszystkich dokumentów wraz z notatką służbową, która powstała na okoliczność interwencji.
- W dalszej pracy wychowawczej wychowawca wspiera ucznia, zabiega o jego prawidłową integrację z zespołem klasowym, tworzy atmosferę bezpieczeństwa i pełnej akceptacji. Systematycznie współpracuje z rodzicami i nauczycielami uczącymi danego adolescenta doświadczającego krzywdzenia.
- W przypadku stwierdzenia na drodze obserwacji ucznia podczas lekcji, kontaktu indywidualnego, w czasie wywiadu z uczniem czy rodzicami, że problem krzywdzenia dziecka nie wymaga sięgania po środki represji karnej wobec rodziny i izolowania od niej dziecka wychowawca zawiera z rodzicami kontrakt o współpracy na rzecz poprawy sytuacji dziecka i rodziny.

- Wychowawca klasy podejmuje we współpracy z psychologiem szkolnym lub pedagogiem szkolnym działania wynikające z potrzeb dziecka i rodziny w kierunku: wzmocnienia dziecka, udzielenia wsparcia w sytuacji kryzysowej i traumatycznej poprzez zapewnienie mu pomocy na terenie Szkoły, wspierania rodziny poprzez kierowanie do instytucji oferujących np. poradnictwo, konsultacje psychologiczne, terapię uzależnień, terapię dla sprawców przemocy, grupy wsparcia, warsztaty umiejętności wychowawczych, pomocy w rozwiązywaniu konfliktów rodzinnych poprzez zastosowanie procedur mediacyjnych bądź kierowanie do mediatorów, zabezpieczenia socjalnego poprzez kierowanie do instytucji oferujących: poradnictwo i warsztaty w zakresie metod poszukiwania prac, zorganizowani pomocy finansowej, rzeczowej, ciepłego posiłku w szkole itp.
- Upoważniony przez Dyrektora szkoły, wychowawca wypełnia „Niebieską Kartę Część A” wszczynając tym samym procedurę „Niebieskiej Karty”.
- Wychowawca bierze czynny udział w pracach zespołu interdyscyplinarnego składającego się ze szkolnych specjalistów, dyrekcji, nauczycieli przedmiotów, na które uczęszcza uczeń krzywdzony. Zadaniem zespołu jest stworzenie zintegrowanej strategii pomocy oraz monitorowanie sytuacji ucznia i jego rodziny.
- Jeżeli rodzice odmawiają współpracy lub odmawiają podjęcia działań proponowanych przez Szkołę, wychowawca upoważniony przez Dyrektora szkoły składa niezwłocznie zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa do Policji, Prokuratury lub wniosek o wgląd w sytuację rodziny do Sądu Rodzinnego i Nieletnich.

§3.

ZASADY BEZPIECZNEJ RELACJI PERSONEL SZKOŁY-UCZEŃ

3.1. Kodeks postępowania z uczniem Uniwersyteckiego Liceum Ogólnokształcącego:

- 3.1.1. Pracownicy dbają o bezpieczeństwo uczniów podczas pobytu w szkole, monitorują sytuację i ich dobrostan.
- 3.1.2. Pomoc udzielana w przypadku dostrzeżonych trudności uwzględnia umiejętności rozwojowe uczniów oraz potencjalne zagrożenia wynikające z ewentualnej niepełnosprawności.
- 3.1.3. Nauczyciele ULO organizują zajęcia zapewniające adolescentom wszechstronny rozwój.

- 3.1.4. Zadania dostosowywane są do potrzeb i możliwości każdej klasy, a w sytuacji gdy jest to możliwe, są one zindywidualizowane i adekwatne do potrzeb i możliwości uczniów.
- 3.1.5. Pracownicy wspierają uczniów w pokonywaniu trudności.
- 3.1.6. Pracownicy ULO podejmują działania wychowawcze mające na celu kształtowanie prawidłowych postaw – wyrażania emocji w sposób niekrzywdzący innych, niwelowanie zachowań agresywnych, promowanie zasad dobrego wychowania, podejmowanie tematu przemocy i wyposażania uczniów w wiedzę, jaką ją identyfikować; dzieląc się strategiami związanymi z efektywną komunikacją oraz budowaniem baz kontaktów „osób zaufanych” w życiu każdej z osób.
- 3.1.7. Uczniowie są zapoznani z zasadami regulującymi funkcjonowanie grupy rówieśniczej w przestrzeni ULO oraz znają prawa i obowiązki wynikające z pełnienia roli ucznia (oraz ról dodatkowych, podjętych w czasie realizowania edukacji w ULO, np. aktywność w samorządzie i innych inicjatywach).
- 3.1.8. W każdej sytuacji uczeń jest informowany o konsekwencjach zachowania (dla zachowań pożądanых – pochwała, dla zachowań niepożądanych – konsekwencje przewidziane przez Statut ULO, dla interwencji – kolejność i zakres proponowany w regulacjach prawnych oraz wewnętrznych dokumentach Szkoły).
- 3.1.9. Niedopuszczalne są w relacji pracownik-uczeń konsekwencje cielesne (szarpanie, bicie, popychanie), słowne (wyzywanie, wyśmiewanie), zmuszanie, negowanie uczuć i inne, upokarzające i raniące zachowania.
- 3.1.10. Bezpośredni kontakt pracowników Szkoły z rodzicami/opiekunami oraz samymi uczniami oparty jest na poszanowaniu intymności adolescenta. Zasady bezpośredniego kontaktu z dzieckiem ustalane są z rodzicami, opiekunem prawnym z poszanowaniem zdania obu stron.
- 3.1.11. W przypadku stwierdzenia jakichkolwiek zagrożeń bezpieczeństwa każdy pracownik jest zobowiązany, w miarę możliwości, im przeciwdziałać oraz natychmiast powiadomić o nich Dyrektora placówki oraz szkolnego specjalistę (pedagog, psycholog, pedagog specjalny).
- 3.1.12. Pedagog szkolny jako przewodniczący komisji ds. ewaluacji odpowiada za usprawnianie i udoskonalanie kontaktu pracowników z uczniami w celu zapobiegania krzywdzeniu dzieci.
- 3.1.13. W szczególnych uzasadnionych przypadkach uzasadnione jest użycie siły przez pracownika szkoły w celu przerwania zachowań ucznia, które zagrażają życiu i zdrowiu jego samego lub innych uczniów. Jednocześnie szkoła dba o nietykalność cielesną

uczniów, która na mocy regulacji prawnej gwarantowana jest przez obowiązujący system norm.

§4.

KRZYWDZONIE, DYSKRYMINOWANE NA TERENIE SZKOŁY PRZEZ PRACOWNIKA LUB INNĄ OSOBĘ DOROSŁĄ

- 4.1. Każdy pracownik Szkoły, który zauważy negatywne zachowania innego pracownika w stosunku do ucznia, ma obowiązek interwencji. Przeprowadza rozmowę ze sprawcą, a także informuje o zajściu Dyrektora Szkoły oraz pedagoga lub psychologa, którzy przeprowadzają z uczniem i jego rodzicami/opiekunami prawnymi rozmowę.
- 4.2. Każdy adolescent, który doświadczy krzywdzenia przez pracownika Szkoły ma prawo do poinformowania Dyrektora szkoły lub pedagoga/psychologa szkolnego, który sporządza opis sytuacji dziecka w oparciu o przeprowadzony z nim wywiad oraz z innymi osobami, które mają znaczące informacje w tej sprawie.
- 4.3. Pedagog/psycholog szkolny opracowuje plan pomocy, z którym zapoznaje Dyrektora Szkoły i wychowawcę klasy.
- 4.4. Dyrektor Szkoły oraz pedagog/psycholog szkolny wdrażają działania pomocowe i profilaktyczne i monitorują je (dokonują ewaluacji indywidualnej oraz zespołowej).
- 4.5. Dyrektor Szkoły przeprowadza osobne rozmowy z pracownikiem i uczniem doświadczającym przemocy ze strony nauczyciela oraz jego rodzicami/opiekunem prawnym w obecności pedagoga lub psychologa szkolnego. Zapisuje, wraz z pracownikiem kontrakt, eliminujący nieodpowiednie zachowania.
- 4.6. Na podstawie treści odbytych rozmów pedagog albo psycholog sporządzają plan wsparcia dla krzywdzonego ucznia, który zostaje przyjęty bądź odrzucony przez członków rady pedagogicznej w ULO.
- 4.7. Dyrektor we współpracy z pedagogiem albo psychologiem, jeśli podejrzewa popełnienie dodatkowo innego przestępstwa oprócz w/w wszczyna procedury zewnętrzne: zawiadamia policję lub prokuraturę.
- 4.8. Gdy zaplanowane działania nie przyniosą rezultatu Dyrektor podejmuje działania wynikające z Kodeksu Pracy.
- 4.9. Plan pomocy musi pozostawać w zgodzie z aktualnie obowiązującymi przepisami.
- 4.10. Podejmowane działania w ramach interwencji muszą zapewniać uczniowi poczucie bezpieczeństwa i poszanowania jego godności.

§.5

KRZYWDZONE DZIECKA PRZEZ RODZICA, OPIEKUNA PRAWNEGO LUB INNĄ OSOBĘ DOROSŁĄ

- 5.1. W przypadku zgłoszenia przez ucznia ULO lub osobę dorosłą sprawy krzywdzenia go przez rodzica/opiekuna prawnego lub inną osobę dorosłą, po wstępnym rozpoznaniu informowany jest o tym fakcie pedagog szkolny lub psycholog szkolny, który sporządza opis sytuacji ucznia w oparciu o przeprowadzone wywiady z osobami, które mają znaczące informacje w tej sprawie lub mogą je posiadać.
- 5.2. Pedagog/psycholog szkolny opracowuje plan pomocy dziecku, z którym zapoznaje Dyrektora szkoły i wychowawcę klasy, a który zostaje przyjęty na posiedzeniu rady ULO.
- 5.3. W sytuacji, gdy sprawca w świetle informacji wniesionych w dyskusję dopuścił się czynu karalnego, bezwzględnie i natychmiastowo powiadamiany jest Dyrektor szkoły.
- 5.4. Dyrektor szkoły oraz pedagog/psycholog szkolny wdrażają działania pomocowe i profilaktyczne i monitorują je (ewaluacja i autoewaluacja).
- 5.5. Psycholog lub pedagog uruchamiają procedurę Niebieskiej Karty. Wypełniają formularz „Niebieska Karta – załącznik A” i wysyłają do zespołu interdyscyplinarnego.
- 5.6. Plan pomocy uczniowi musi pozostawać w zgodzie z aktualnie obowiązującymi przepisami.
- 5.7. Podejmowane działania w ramach interwencji muszą zapewniać uczniowi poczucie bezpieczeństwa i poszanowania jego godności.

§6.

SYTUACJA, GDY DZIECKO JEST WYKORZYSTYWANE SEKSUALNIE, DOŚWIADCZA ZNEĆANIA SIĘ FIZYCZNEGO I PSYCHICZNEGO PRZEZ RODZICA/OPIEKUNA PRAWNEGO LUB INNĄ OSOBĘ DOROSŁĄ

- 6.1. W przypadku podejrzenia wykorzystywania seksualnego ucznia, znećania się fizycznego i psychicznego przez rodzica/opiekuna prawnego lub inną osobę dorosłą pracownik szkoły ma obowiązek poinformowania o tym fakcie wychowawcę klasy lub pedagoga/psychologa szkolnego.
- 6.2. Pedagog/psycholog szkolny opracowuje plan pomocy, z którym zapoznaje Dyrektora Szkoły i wychowawcę klasy osoby doświadczającej przemocy.
- 6.3. W przypadkach skomplikowanych, w tym dotyczących wykorzystywania seksualnego oraz znećania się fizycznego i psychicznego o dużym nasileniu, zgłoszonym przez ucznia,

pracownika szkoły lub rodzica/opiekuna prawnego, Dyrektor szkoły w trybie pilnym powołuje zespół interwencyjny składający się ze szkolnych specjalistów oraz innych pracowników, których zasób wiedzy i umiejętności okaże się być przydatny.

- 6.4. Zespół sporządza plan pomocy w oparciu o uzyskane informacje od członków zespołu i przedstawia go dyrektorowi szkoły.
- 6.5. Dyrektor Szkoły lub inny pracownik ULO, który zostaje przez niego upoważniony zawiadamia odpowiednie organy o zaistniałej formie krzywdzenia.
- 6.6. W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa Dyrektor (osobiście lub uprawniając do tego jednego ze specjalistów) składa zawiadomienia na policję lub do prokuratury. W przypadku podejrzenia stosowania przemocy fizycznej, psychicznej wobec dziecka Dyrektor wdraża procedurę założenia Niebieskiej Karty(NK-A) lub uprawnia do tego innego pracownika ULO.
- 6.7. Działania zespołu pozostają w zgodzie z aktualnie obowiązującymi przepisami.
- 6.8. Zespół interwencyjny może w realizacji planu może zwrócić się po pomoc do sądu, pomocy społecznej lub innych służb.

§7.

ZATRUDNIANIE NOWYCH PRACOWNIKÓW

- 7.1. Przed nawiązaniem stosunku pracy lub przed dopuszczeniem danej osoby do działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem małoletnich lub z opieką nad nimi Dyrektor szkoły jest obowiązany do uzyskania informacji, czy dane tej osoby są zamieszczone w Rejestrze Sprawców Przestępstw na tle seksualnym
- 7.2. Przyszły pracownik musi przedstawić informację dotyczące tego, że nie był skazany za przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności (z rejestru karnego).

§8.

OCHRON DANYCH OSOBOWYCH

- 8.1. Dane osobowe uczniów w szkole podlegają ochronie na ogólnie przyjętych zasadach określonych w ustawie o ochronie danych osobowych.

- 8.2. Pracownik szkoły ma obowiązek zachowania w tajemnicy danych osobowych, które przetwarza oraz zachowania w tajemnicy sposobów zabezpieczenia danych osobowych przed nieuprawnionym dostępem.
- 8.3. Pracownik szkoły jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych dziecka i udostępniania tych danych w ramach zespołu interdyscyplinarnego, powołanego w trybie przepisów o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

§9.

OCHRONA WIZERUNKU UCZNIA

- 9.1. Szkoła uznając prawo do prywatności i ochrony dóbr osobistych, zapewnia ochronę wizerunku ucznia.
- 9.2. Utrwalanie wizerunku ucznia na terenie szkoły (filmowanie, fotografowanie, nagrywanie głosu dziecka itp.) możliwe jest po uprzednim uzyskaniu pisemnej bądź ustnej zgody uczniów lub rodziców/opiekunów prawnych.
- 9.3. Jeżeli wizerunek dziecka stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak zgromadzenie, krajobraz, publiczna impreza, zgoda na utrwalanie wizerunku nie jest wymagana.

§10.

EDUKACJA DZIECI I RODZICÓW W ZAKRESIE PRAW DZIECKA ORAZ OCHRONY PRZED ZAGROŻENIEM PRZEMOCĄ I WYKORZYSTYWANIEM

- 10.1. W każdej klasie odbywają się zajęcia prowadzone przez wychowawców klas i wpisane w roczny plan pracy wychowawczej na temat: praw człowieka, ochrony przed przemocą, przemocy rówieśniczej, zagrożeń bezpieczeństwa dzieci w Internecie.
- 10.2. W każdej klasie uczniowie są informowani przez wychowawcę do kogo mają się zgłosić po pomoc i radę w przypadku krzywdzenia, wykorzystywania lub dyskryminowania.
- 10.3. Informacje dla rodziców, opiekunów prawnych dotyczące ochrony dzieci i młodzieży przed krzywdzeniem oraz zapewnieniem im bezpieczeństwa są przekazywane bezpośrednio (spotkania) lub pośrednio (rozmowy telefoniczne, kontakt przez e-dziennik i inne metody) w ramach profilaktyki i interwencji przez dyrekcję, nauczycieli, wychowawców i szkolnych specjalistów.

- 10.4. Corocznie rodzice/opiekunowie prawni zapoznawani są zasadami obowiązującymi w szkole dotyczącymi ochrony dzieci przed krzywdzeniem i zapewnieniem im bezpieczeństwa.
- 10.5. W przestrzeni szkoły pedagog szkolny umieszcza ogólnodostępne materiały, w których znajdują się namiary zewnętrznych instytucji pomocowych, do których uczniowie mogą się zgłaszać w sytuacji podejrzenia, że doświadczają agresji, krzywdy lub przemocy; ponadto w gabinecie pedagoga pracującego w ULO znajdują się dodatkowe materiały, z których uczniowie mogą korzystać w godzinach pracy pedagoga szkolnego.
- 10.6. Szkoła angażuje się w działania profilaktyczne i interwencyjne organizowane przez zewnętrzne instytucje (w tym w testowanie oprogramowania RESQL), których celem jest usprawnianie procesu interwencji w sytuacjach kryzysowych i potencjalnie krzywdzących.
- 10.7. Nauczyciele, wychowawcy i szkolni specjaliści dbają o podnoszenie swoich kompetencji i kwalifikacji z obszaru profilaktyki i interwencji w sytuacji rozpoznania dziecka/adolescenta krzywdzonego.

§11.

MONITORING STOSOWANIA POLITYKI OCHRONY DZIECI PRZED KRZYWDZENIEM

- 11.1. Dyrektor szkoły wyznacza osobę odpowiedzialną za przestrzeganie niniejszej procedury i powierza jej nadzór nad realizacją wymienionych w dokumencie postanowień.
- 11.2. Dyrektor bądź uprawniona przez niego osoba wprowadza do procedury niezbędne po dostrzeżeniu ich zasadności zmiany i podaje je do wiadomości wszystkich, których owa procedura dotyczy bądź może dotyczyć.

§12.

BEZPOŚREDNIE ZAGROŻENIE ZDROWIA LUB ŻYCIA UCZNIA

- 12.1. W przypadku stwierdzenia zagrożenia zdrowia lub życia ucznia, nauczyciel który jako pierwszy zapoznał się z sytuacją powiadamia właściwe służby, pedagoga szkolnego lub psychologa lub pedagoga specjalnego oraz wyznacza osobę, której powierza poinformowanie dyrekcji o zaistniałej sytuacji.

- 12.2. Wyznaczony przez dyrekcję pracownik ULO zawiadamia wydział rodzinny i nieletnich sądu rejonowego oraz prokuraturę rejonową o popełnieniu przestępstwa lub podejrzenie popełnienia go. Równolegle powiadamia pracownika socjalnego w rejonie jeśli sytuacja tego wymaga (na podstawie diagnozy sytuacji).
- 12.3. Dalszy tok postępowania leży w kompetencji tych instytucji, jednak do zadań pracowników szkoły związanych z podjęciem interwencji należy dbanie o regularny przepływ informacji pomiędzy instytucją, Szkołą i rodzicami lub uczniem.

§13.

AGRESJA FIZYCZNA UCZNIA

- 13.1. Środków przymusu bezpośredniego można użyć w stosunku do ucznia, który zagraża życiu lub zdrowiu własnemu lub innej osoby, zagraża bezpieczeństwu powszechnemu, lub w sposób gwałtowny niszczy lub uszkadza przedmioty znajdujące się w jego otoczeniu.
- 13.2. Przymus bezpośredni polega na doraźnym, krótkotrwałym: przytrzymaniu ucznia, unieruchomieniu ucznia, izolacji ucznia w obecności innego pracownika szkoły.
- 13.3. Przed zastosowaniem przymusu bezpośredniego nauczyciel uprzedza o tym ucznia, stosowanie środków przymusu bezpośredniego nie może zmierzać do poniżenia lub upokorzenia ucznia.
- 13.4. Przy wyborze środka przymusu bezpośredniego należy wybrać środek możliwie dla ucznia najmniej uciążliwy, a przy stosowaniu przymusu należy zachować szczególną ostrożność i dbałość o dobro ucznia.
- 13.5. Bezpośrednio po zastosowaniu przymusu bezpośredniego nauczyciel powiadamia o tym pedagoga oraz rodziców/opiekunów ucznia.
- 13.6. Pedagog szkolny prowadzi rejestr przypadków zastosowania środków przymusu bezpośredniego.

§14.

PRZEPISY KOŃCOWE

Procedura wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia przez Dyrektora szkoły na mocy uchwalenia przez zespół należący do grona pedagogicznego (w tym szkolnych specjalistów).